

הוברר שכל ההבטחות שהבטיחני קודם אין להן יסוד. במשרדו היו כמה מהגדוד השמאלי הנוסעים "להתישב" ברוסיה. גמרתי לא לנסוע באניה ושבתי הביתה כלעומת שבאתי עם המטען שלי. טלפנו לקונסול הצרפתי אם יעשה לי הויזה הסורית, אולם משרדו היה כבר סגור. הוז נסה בכל זאת אה"צ, ובשעה 6 בערב נסעתי לקונסול ועשה לי הויזה. מתחילה דרש 126 גרוש - פי שלשה מהרגיל, כי זהו "פול אורטיים" לחת ויזה לפנות ערב. אולם הקונסול עצמו הטליט לעשות מזה רק חצי "אורטיים" - ושלמתי 84 גרוש - בזכות היותי סופר כפי שאמר לי.

כ' חשו
8 יולי
י"ז א'

בשש וחצי בבוקר יצאתי ברכבת לחיפה. פה חכו לי ארשטין, יבלונקין וזוטלובסקי. מיד לקחו לי אוטו ובקשר וחצי יצאתי לבירות. באחת עשרה פחות 6 עברתי את עכו. מפה מתחיל כביש טוב. לרס אל נקורה הגענו באחת עשרה וחמשה. התחנה האנולית עומדת על הכף. בדקו פה הפספורטים - שוטר אנגלי -, ובקוד חמשה רגעים הגענו לתחנה הצרפתית. פה בודקים גם החפצים. התענינו רק בחיק הנירות שלי, את המזודות לא פתחו. שהינו פה כעשרים רגע, ובשחים עשרה פחות 6 יצאנו לדרך. לפני צור חנינו כעשרים רגע.

החל

באחת וחצי עברנו את צידון ובשלוש הגענו לבירות.
מבירות יצאתי באוטו לטריפולי ב-10 אחרי ארבע, והגעתי בשש וחצי.
האוטו מהיפה לבירות עלה 50 גרוש, ומבירות לטריפולי 25.
הנסיעה עייפה אותי עד שקשה היה לי לעמוד על רגלי.
גם המקלחת לא הועילה. כאילו רוצצתי ונשברתי.
בא אצלי סוכן קרונות השנה ומכר לי מקום במחלקה
השניה: 15 לירות 26 גרוש בכסף סורי (255 גרוש שלנו). בכלל
זה לא נכלל הכרטיס, כרטיס אצטרך לקנות מחר בבוקר מטריפולי עד
חלב - 7 לירות וחצי סוריות, ואחר כך מחלב לקושטא 24 לירות סוריות
ובעשרים גרוש. בעד מחלקה ראשונה יש להוסיף לא הרבה: קרון
השנה 18 לירות 11 גרוש, מטריפולי לחלב 9 לירות, מחלב לקושטא
33 לירות, בס"ה בערך 60 לירות (10 לא"י), אולם הבינוחי מדבריו
שאין הבדל בין מחלקה ראשונה ושניה מלבד השכר.

כ"א חסון
9 יולי
יום ב'

בלילה חפוני כאבים עזים בבטן - כנראה אכלתי אוכל
סקולקל בבירות או בטריפולי, והקיאתי פעמים ושנתי נדרה. הרגשתי
חולשה עצומה עד שהשבתי כבר לשוב לחלב אביב. הבוקר לא אכלתי
כלום אלא שתיתי קפה שחור וטה חריף עם לימון. הצמאון גדל בכל
זאת. כמדומני שיש לי חום.